

billiget Landstingsflertallets Færd over for disse Skattelove, men det er, som bekendt, ogsaa Agrarerne og en hel Række Højremænd blandt Agrarerne, og ikke nok hermed, en hel Række absolutte Højremænd. Jeg ved det, fordi adskillige, som for ingen Pris ville være andet end Højremænd, have udtalt personlig til mig deres stærke Misbilligelse af den Behandling, som Landstinget har givet disse Skattelove, og have sagt: det gaar for vidt, vi ødelægge til syvende og sidst Højre, dersom vi vedblivende fortsætte en saadan Politik. Jeg nævner dette, fordi jeg bestemt tror, at denne Behandling af disse Skattelove, og af Toldloven med, først og fremmest har givet os Vaaben i Hænde, og jeg gentager, hvad jeg har sagt ved tidligere Lejligheder, at fra et partipolitisk Standpunkt kan jeg naturligvis ikke have noget at erindre imod, at Landstinget fortsætter paa samme Vis, men jeg beklager det ikke desmindre i allerhøjeste Grad, thi jeg længes efter, at der skal komme noget virkelig frugtbart ud af vort Arbejde. — Har jeg nu Ret i denne Betragtning — hvad jeg sikkert tror — og navnlig i den Slutning, jeg kom til, at Valgene have givet klar Besked, et klart Svar paa, hvad Befolkningen ønsker med Hensyn til Skattelovforslagene og Behandlingen af dem, skulde man jo nu tro efter Flertallets Bemærkninger i Beretningen i Fjor, at man turde haabe paa, at nu skulde vi snart naa et lykkeligt Resultat. Men nu er der gaaet snart 5 Maaneder af denne Samling. Vi have jo efter almindelige Forudsætninger i de senere Aar kun godt en Maaned tilbage, og i de 5 forløbne Maaneder ere vi ikke komne Sagen nærmere, men tværtimod ikke saa lidt fjernere, idet de Forslag, som Flertallet stiller, absolut — jeg kan ikke se anderledes — fjerne os fra Maalet i Stedet for at nærme os til det.

Efter disse mere almindelige Bemærkninger om Forslagene, eller rettere sagt om Forslaget om Skatteoverførelsen — Formue- og Indkomstskatten skal jeg ikke omtale ved denne Lejlighed, den komme vi senere til — skal jeg gaa over til at omtale de enkelte Ændringer. Der er for det første Ændringsforslagene Nr. 1, 2 og 3, som paa en vis Maade hænge sammen,

og som angaa Spørgsmaalet, om det skal betragtes, som om de og de Skatter gaa over til Kommunerne, eller kun de og de Skatters Beløb overføres. Disse tre Ændringsforslag tillægger jeg ikke videre Betydning, det er den Slags Punkter, vi kunne forhandle om, og som vi sikkert ogsaa kunne blive enige om, forudsat, at der i øvrigt var Udsigt til at opnaa et Resultat. Det første Ændringsforslag maa jeg selvfølgelig være imod, for saa vidt det taler om en ren Indkomstskat, idet jeg, som det høje Ting ved, er imod en ren Indkomstskat og holder paa en Skat paa Formue og Indtægt. Men bortset fra denne enkelte Ændring vil jeg sige, at de tre Ændringsforslag i al Almindelighed komme vi sagtens til Rette om, naar der ikke var andet i Vejen. Det er mig en ligegyldig Ting, enten man forøger den privilegerede Valgret til Landstinget lidt eller meget, det bliver i alt Fald kun lidt, og det er jo dette Spørgsmaal, som har foresvævet Flertallet, og som blev fremhævet saa stærkt her i Salen i Fjor fra en vis Side. Det har ikke noget videre paa sig; enten, som det er blevet sagt her, det forgældede Hartkorn bevarer den privilegerede Valgret, eller Formuen faar en Del af den, er mig temmelig ligegyldigt.

Det næste Ændringsforslag, Nr. 4, om Fordelingen, volder heller ikke videre Vanskeligheder. Jeg anser den Fordeling, som er foreslaaet i Regeringsforslaget, for den retfærdigste. Jeg erkender, at Fordelingen vil i alle Tilfælde være vanskelig; men over for Vanskelighederne ved de forskellige Fordelingsmaader skønner jeg ikke rettere, end at den Fordelingsmaade, Regeringen havde foreslaaet, er absolut den retfærdigste. Det høje Flertal foreslaar her en anden, som man mener i ganske særlig Grad skulde komme Hartkornet til gode. Nuvel, der er ikke noget til Hinder for at forhandle om det og maaske blive enig derom, naar der ellers ikke var andet i Vejen. Dog maa jeg sige, at dette med at tage en større eller mindre Del til Afskrivning udelukkende paa Hartkornet, tillægger jeg ikke saa stor Betydning som maaske enkelte andre, thi saa længe vi have den nuværende Ordning af Kommunebeskatningen i det hele taget, kunne Sogne-